

ΜΑΘΗΜΑ:ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΘΕΜΑ:Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΩΝ
ΕΚΛΟΓΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΑΕΔ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΕΛΕΝΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ:1340200900468

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Πρόλογος.....σελ.3
  - Το Ανώτατο Ειδικό
Δικαστήριο.....σελ.3

  - Διασφάλιση και έλεγχος
του κύρους των
εκλογών.....σελ.17
  - Εκλογές.....σελ.18
  - Επίλογος.....σελ.22
  - Βιβλιογραφία.....σελ.24
-

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο είναι ένα ειδικό δικαστήριο. Προβλέπεται από το άρθρο 100 του Συντάγματος και έχει ειδική αρμοδιότητα να κρίνει το κύρος των βουλευτικών εκλογών, την έκπτωση βουλευτή από το αξίωμά του ή να αίρει συγκρούσεις μεταξύ των τριών ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας. Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο δεν πρέπει να συγχέεται με το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 86 του Συντάγματος που δικάζει υποθέσεις ποινικής ευθύνης Υπουργών. Οι αποφάσεις του ΑΕΔ είναι τελεσίδικες και αμετάκλητες, δεν μπορούν δηλαδή να προσβληθούν με κανένα ένδικο μέσο.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Το Σύνταγμα του 1975 με βάση το άρθρο 100, δημιουργήθηκε το ανώτατο ειδικό δικαστήριο (ΑΕΔ) το οποίο είναι δικαιοδοτικό όργανο και καθορίζεται η ειδική, αποτελεσματική και περιοριστική δικαιοδοσία αυτού. Οι αρμοδιότητές του έχουν πολύ μεγάλη σπουδαιότητα για την ομαλή λειτουργία του κοινοβουλευτικού συστήματος και για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης στην Ελλάδα. Το ΑΕΔ συντελεί την ολοκλήρωση της Δημοκρατίας και την εδραίωση των ελεύθερων δημοκρατικών θεσμών.

Σύμφωνα με το άρθρο 100 το ΑΕΔ υπάγονται οι εξής νόμοι:

1) Α.Ο έλεγχος και η εκδίκαση των βουλευτικών εκλογών, κατά των οποίων ασκούνται ενστάσεις που αναφέρονται είτε σε εκλογικές παραβάσεις, σχετικές με την ενέργεια των εκλογών είτε σε έλλειψη των νόμιμων προσόντων. Οι εν λόγω διαφορές υπάγονται σε ένα ειδικό προβλεπόμενο «ειδικό δικαστήριο», έχοντας ειδική δικαιοδοσία για τις σχετικές νομοθετικές πράξεις του οποίου αρμοδιότητα είναι το Εκλογοδικείο. Το

Εκλογοδικείο αποτελείται από έντεκα μέλη, συγκροτώντας από τον πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, πέντε σύμβουλοι της Επικρατείας και πέντε αρεοπαγίτες οριζόμενοι με κλήρωση πριν την εκλογή. Το Εκλογοδικείο είναι έκτακτο δικαστήριο που παρευρισκόταν όταν επρόκειτο να διενεργηθούν εκλογές.

Β.Ο έλεγχος του κύρους και των αποτελεσμάτων δημοψηφίσματος που ενεργείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών, που λαμβάνεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου. Ακόμα, για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά, εφόσον αυτό αποφασιστεί από τα 3/5 του συνόλου των βουλευτών. Δεν εισάγονται κατά την ίδια περίοδο της Βουλής περισσότερες από δύο προτάσεις δημοψηφίσματος για νομοσχέδιο. Η προκήρυξη διεξαγωγής δημοψηφίσματος για κρίσιμα θέματα και για εθνικές περιστάσεις

ανήκει συνταγματικώς κατοχυρωμένο προνόμιο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και δεν ελέγχεται από το ΑΕΔ. Συνεπώς ο εκλογέας ο οποίος δεν θεωρεί το θέμα κρίσιμο, δεν έχει δικαίωμα προσφυγής στο ΑΕΔ, γιατί τέτοιος λόγος ακυρότητας δεν αναγνωρίζεται σε αυτόν, τόσο περισσότερο καθ' αυτό ανήκει στην απόλυτη και ανεξέλεγκτη κρίση του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Γ.Η κρίση για τα ασυμβίβαστα ή την έκπτωση βουλευτή. Εκλέγοντας κάποιον βουλευτή απαιτείται να είναι Έλληνας πολίτης, να έχει τη νόμιμη ικανότητα να εκλεγεί και να έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του κατά την ημέρα της εκλογής. Αν κάποιος βουλευτής στερήθηκε κάποιο από τα προσόντα που αναφέρθηκαν, εκπίπτει αυτοδικαίως από το βουλευτικό αξίωμα (άρθρο 55). Τα καθήκοντα του βουλευτή είναι ασυμβίβαστα με τα έργα ή την ιδιότητα του ιδιοκτήτη ή μέλους του διοικητικού συμβουλίου ή γενικού διευθυντή ή των αναπληρωτών μιας επιχείρησης (άρθρο 57). Κατά τα άρθρα 55 και 57 του συντάγματος που αναφέρθηκαν αποφάσισε η Βουλή. Οι διατάξεις αυτές διέπουν και τις εκπτώσεις από του

βουλευτικού αξιώματος. Αυτές βρίσκονται κατά τις γενικές διατάξεις ορισμένης διαδικασίας, θεωρήθηκε σκόπιμο όπως ορίζεται ότι μπορεί να κινηθεί είτε από τον βουλευτή, τον οποίο αφορά η σχετική αμφισβήτηση είτε από τον δικαιούμενο να πάρει την βουλευτική έδρα μετά την έκπτωση είτε από οποιονδήποτε άλλο βουλευτή είτε από οποιοδήποτε άλλον εκλογέα της εκλογικής περιφέρειάς του από την έκπτωση του βουλευτή. Η διεύρυνση αυτή, του κύκλου των νομιμοποιημένων να ζητήσουν έκπτωση, θεωρήθηκε ότι ανταποκρίνεται στην γενικότερη σημασία του θεσμού της εκπτώσεως. Ο ΑΕΔ, αποδεχόμενος την άποψη ότι η έκπτωση βρίσκεται μόνο από την αποφαινόμενη αυτή δικαστική απόφαση η οποία είναι συνεπώς διαπλαστική της καταστάσεως του εκπίπτοντος και όχι αυτή που όρισε ρητά ότι η μόνη υποβολή της περί έκπτωσης αίτησης δεν συνεπάγεται αναστολή της βουλευτικής ιδιότητας.

Δ. Η άρση των συγκρούσεων μεταξύ των δικαστηρίων και των διοικητικών αρχών ή μεταξύ του συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων αφενός

και των αστικών και ποινικών δικαστηρίων αφετέρου ή τέλος, μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των λοιπών δικαστηρίων. Εάν τα δικαστήρια(πολιτικά, ποινικά, τακτικά, διοικητικά, Συμβούλιο της Επικρατείας και Ελεγκτικό Συνέδριο)ή διοικητικές αρχές δικαιοδοσίας αποφανθούν ότι έχουν ή δεν έχουν δικαιοδοσία, παράγεται καταφατική ή αποφατική σύγκρουση καθηκόντων ή δικαιοδοσίας. Η πρώτη σύγκρουση δημιουργεί τον κίνδυνο της έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, η δεύτερη σύγκρουση οδηγεί στην αρνησιδικία. Ο νόμος προβλέπει ειδική διαδικασία προς ματαίωση της σύγκρουσης αυτής. Για την άρση της συγκρούσεως δηλαδή την λύση του ζητήματος της δικαιοδοσίας ενός δικαστηρίου ή διοικητικής αρχής προβλέπεται η σύσταση ιδιαίτερου δικαιοδοτικού οργάνου, αποτελούμενου εξ ίσου αριθμού αρεοπαγιτών και συμβούλων της Επικρατείας από τον Πρόεδρο του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Ε.Η άρση της αμφισβήτησης για την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, αν εκδόθηκαν γι' αυτές αντίθετες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Άρειου Πάγου ή του

Ελεγκτικού Συνεδρίου. Από την ισχύος του συντάγματος του 1844 και μετά έγινε δεκτό από την θεωρία και νομολογία ότι τα δικαστήρια εξετάζουν την συνταγματικότητα των νομοθετικών πράξεων θεσπιζόμενων κανόνων δικαίου, τόσο ως προς την έκδοση των πράξεων αυτών από των αρμόδιων οργάνων, όσο και ως προς το περιεχόμενο αυτών, διαμορφώνοντας σχετικό συμπληρωματικό έθιμο. Έτσι, κρίθηκε αντισυνταγματική η έκδοση των αναγκαστικών νόμων εφόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του δικαίου της ανάγκης. Ακόμη, κρίθηκαν ως ασυνταγματικές, οι διατάξεις νομοθετικών πράξεων, όπως είναι η αρχή της ισότητας, της προσωπικής ελευθερίας, της προστασίας της ιδιοκτησίας κλπ. Η άσκηση της αίτησης προς άρση της αμφισβήτησης την ζητούν ο υπουργός της Δικαιοσύνης, ο εισαγγελέας του Άρειου Πάγου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας, ο Γενικός Επίτροπος της Διοικητικής Δικαιοσύνης και όλοι όσοι έχουν έννομο συμφέρον. Διάδικοι στην ενώπιον του ΑΕΔ δίκη είναι εκτός από τους αιτούντες, και όλοι οι διάδικοι της δίκης επί της οποίας εκδόθηκε η

παραπεμπτική δικαστική απόφαση. Το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο με την πράξη ορισμού δικασίμου κοινοποιείται στον υπουργό δικαιοσύνης, ο οποίος και αν δεν είναι διάδικος, δικαιούται χωρίς άλλη διατύπωση να λάβει μέρος στη συζήτηση. Η πράξη ορισμού της δικασίμου με περίληψη του αντικειμένου της αμφισβήτησης δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες της πρωτεύουσας είκοσι ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Τα δικαστήρια οφείλουν να αναβάλλουν την έκδοση οριστικών αποφάσεων των υποθέσεων στις οποίες έχουν εφαρμογή διατάξεις τυπικού νόμου, οι οποίες είναι αντικείμενο αμφισβήτησης ενώπιον του ΑΕΔ και μέχρι τη δημοσίευση της απόφασής του. Οι αποφάσεις του ΑΕΔ με την οποία αίρεται αμφισβήτηση για την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια τυπικού νόμου έχει απόλυτη ισχύ(erga omnes). Διάταξη νόμου που κηρύσσεται αντισυνταγματική, είναι ανίσχυρη από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης. Η απόλυτη ισχύς της απόφασης του ΑΕΔ αρχίζει κατά κανόνα από τη δημοσίευση της απόφασης σε δημόσια συνεδρίαση. Ο

συντακτικός νομοθέτης επιτρέπει πάντως στο ΑΕΔ να ορίζει με την απόφασή του το χρόνο από τον οποίο είναι ανίσχυρη διάταξη νόμου που κηρύσσεται αντισυνταγματική. Το ΑΕΔ μπορεί με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του, που έχει επίσης απόλυτη ισχύ, να κηρύξει και από προγενέστερου της δημοσίευσης της απόφασης του χρόνου το ανίσχυρο της διάταξης, που κρίθηκε αντισυνταγματική.

Με την αναθεώρηση του 2001 προστέθηκε στο άρθρο 100 παρ.5, η οποία προβλέπει τα εξής:<< Όταν τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Άρειου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίνει διάταξη τυπικού νόμου αντισυνταγματική παραπέμπει υποχρεωτικά το ζήτημα στην οικεία ολομέλεια, εκτός αν αυτό έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της ολομέλειας ή του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου αυτού. Η ολομέλεια συγκροτείται σε δικαστικό σχηματισμό και αποφαινεται οριστικά, όπως ορίζει ο νόμος. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως και κατά την επεξεργασία των κανονιστικών διαταγμάτων από το Συμβούλιο της Επικρατείας>>. Η νέα ρύθμιση φαίνεται εκ πρώτης όψεως όχι ιδιαίτερα σημαντική. Πλέον

μόνο οι ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων είναι αρμόδιες να κρίνουν θέματα συνταγματικότητας κατόπιν παραπτεμπτικής απόφασης του τμήματος που τείνει να αρνηθεί την εφαρμογή ενός νόμου ως αντισυνταγματικού. Ήδη πριν την αναθεώρηση, το άρθρο 563 παρ.2 στ. β´ Σ υποχρέωνε τα τμήματα του Άρειου Πάγου να παραπέμπουν την εκδίκαση της υπόθεσης στην ολομέλεια όταν το επίθετο ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Τελικά, όμως, φαίνεται ότι η νέα συνταγματική διάταξη επηρεάζει αυτό καθαυτό το σύστημα του αποκεντρωτικού ελέγχου, καθώς τα τμήματα των ανώτατων δικαστηρίων δεν μπορούν να εφαρμόσουν το άρθρο 94 παρ. 4 Σ, εφόσον υποχρεούνται να εκδικάσουν την ενώπιόν τους φερόμενη υπόθεση αλλά να την παραπέμπουν στην ολομέλεια. Το αυξημένο κύρος της απόφασης, καθώς και ο ενδελεχής έλεγχος είναι επιθυμητά, υπάρχει όμως ο κίνδυνος οι ολομέλειες να καταστούν <<οιονεί συνταγματικά δικαστήρια>> με παρεπόμενη την καθυστέρηση της διαδικασίας απονομής δικαιοσύνης.

Στ. Η άρση της αμφισβήτησης για το χαρακτηρισμό κανόνων του διεθνούς δικαίου ως γενικά παραδεγμένων. Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας. Το ΑΕΔ επιφορτίστηκε με τον χαρακτηρισμό των κανόνων ως γενικών παραδεγμένων, ένα έργο δηλαδή που ανήκει στην διεθνή και όχι στην εσωτερική έννομη τάξη. Στο έργο μετέχουν και καθηγητές νομικών μαθημάτων των πανεπιστημίων της Χώρας, των προέδρων Συμβούλιο Επικρατείας, Άρειου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου και οχτώ άλλοι ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί αναγνωρισμένου κύρους και καταρτίσεως. Ακόμη, μετέχουν και ο Υπουργός Δικαιοσύνης αλλά και ο Υπουργός Εξωτερικών, οι οποίοι θα συνεπικουρούνται

στο έργο των αφηγητών της νομικής σχολής του πανεπιστημίου Αθηνών. Το ΑΕΔ αναγνωρίζεται από την πρωτοβουλία κινήσεως της διαδικασίας υπέρ των διοικητικών αρχών ή των δικαστηρίων, ενώπιον των οποίων, εκκρεμούνται υποθέσεις, δημιουργούνται αμφιβολίες ως προς τον χαρακτηρισμό αυτών ως γενικώς παραδεγμένων, οπότε και αναβάλλεται πάσα περαιτέρω δικαστική ή διοικητική ενέργεια. Η υπόθεση που εκκρεμείται ενώπιον δικαστηρίου ή διοικητικής αρχής και δημιουργούμενης αμφιβολίας σχετικά με τον χαρακτηρισμό κανόνων του διεθνούς δικαίου ως γενικώς παραδεγμένων, το ΑΕΔ επιλαμβάνεται προς άρση αυτής:

α) Προκειμένου σχετικά με την υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον δικαστηρίου, κατόπιν παραπεμπτικής απόφασης αυτού. Το οποιοδήποτε (πολιτικό, ποινικό ή διοικητικό) δικαστήριο δικαιούται να παραπέμψει την υπόθεση στο ΑΕΔ 1) όταν υφίσταται αμφιβολία περί τον χαρακτηρισμό κανόνα του διεθνούς δικαίου ως γενικώς παραδεγμένου, δηλαδή είναι αμφίβολο εάν κάποιος συγκεκριμένος κανόνας συνιστά

κάποιο τμήμα του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και αν αποτελεί πηγή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και II)όταν το δημόσιο συμφέρον απαιτεί επί την εκκρεμούσα υπόθεση μια απόφαση χωρίς χρονοτριβή για να μην υπάρχει απώλεια πολύτιμου χρόνου, η οποία μπορεί να είναι καταστροφική. Αλλιώς ισχύει επί αμφισβητήσεως της αντισυνταγματικότητας ή της έννοιας τυπικού νόμου κατά την οποία το δικαστήριο δεν δικαιούται να παραπέμψει την υπόθεση στο ΑΕΔ.

β)Προκειμένου σχετικά με την εκκρεμούσα υπόθεση εναντίον της διοικητικής αρχής, την αίτηση του αρμόδιου υπουργού, εκθέτοντας και σε αυτήν υποστηριζόμενη άποψη.

Από τις παραπάνω περιπτώσεις η μεν εκδίκαση της εκκρεμούσας υπόθεσης εναντίον δικαστηρίου αναβάλλεται υποχρεωτικά, η δε επί διοικητική υπόθεση ενέργεια διακόπτεται μέχρι την έκδοση υποθέσεως εναντίον οποιουδήποτε δικαστηρίου ή οργάνου της διοικήσεως, αρμοδίου κατά νόμο προς επίλυση αμφισβητήσεων, κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς μέσου, η περί της οποίας η

προηγούμενη παράγραφος άρσης αμφισβητήσεως μπορεί να ζητηθεί και από κάποιων διαδίκων μέσα στη δίκη ή των ενδιαφερόμενων σε σχέση της διοικητικής υπόθεσης.

2. Το ΑΕΔ συγκροτείται από τους Προέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Άρειου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, από τέσσερις αρεοπαγίτες που ορίζονται ως μέλη με κλήρωση κάθε δύο χρόνια. Στο δικαστήριο αυτό προεδρεύει ο αρχαιότερος από τους Προέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Άρειου Πάγου. Ακόμα, μετέχουν και δύο τακτικοί καθηγητές νομικών μαθημάτων των νομικών σχολών της Χώρας, οι οποίοι ορίζονται με κλήρωση.

3. Η οργάνωση και η λειτουργία του δικαστηρίου, την αναπλήρωση και την επικουρία των μελών του, καθώς και τα σχετικά με τη διαδικασία σ' αυτό ορίζονται με ειδικό νόμο.

4. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου είναι αμετάκλητες. Διάταξη νόμου που κηρύσσεται αντισυνταγματική, είναι ανίσχυρη από τη

δημοσίευση της σχετικής απόφασης ή από το χρόνο που ορίζεται με την απόφαση.

ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ:

Το Σύνταγμα διασφαλίζει τη λειτουργία του εκλογικού σώματος στο άρθρο 52 ορίζοντας ότι:<< η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργών της Πολιτείας, που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση. Νόμος ορίζει τις ποινικές κυρώσεις κατά των παραβατών της διάταξης αυτής.>>

Το Σύνταγμα 1975 ακολουθεί το σύστημα του δικαστικού ελέγχου των εκλογών. Για το σκοπό αυτό ιδρύθηκε ειδικό δικαστικό όργανο, το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο (ΑΕΔ) [Το άρθρο 100: Το δικαστήριο αυτό έχει την αρμοδιότητα να δικάζει ενστάσεις κατά του κύρους των εκλογών, που αναφέρονται είτε σε εκλογικές ποραβάσεις ως προς την διενέργεια των εκλογών, είτε σε έλλειψη νόμιμων προσόντων

των υποψηφίων βουλευτών. Το Σύνταγμα του 1952, αντί του ΑΕΔ, ανέθετε τον έλεγχο των εκλογών στο Εκλογοδικείο.

Για την καλύτερη διεξαγωγή των εκλογών, η χώρα διαιρείται σε εκλογικές περιφέρειες, που καθορίζονται με ειδικό νόμο. Εκλογική περιφέρεια είναι η εδαφική έκταση, που καθορίζεται σαν βασική μονάδα για την ανάδειξη ορισμένου αριθμού μελών των αντιπροσωπευτικών σωμάτων, από τα πρόσωπα που κατοικούν στο εδαφικό αυτό χώρο. Οι εκλογικές περιφέρειες υποδιαιρούνται σε εκλογικά τμήματα και κάθε εκλογικό τμήμα περιλαμβάνει ορισμένο κατ' ανώτατο όριο αριθμό εκλογέων.

ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι εκλογές είναι θεσμός συνυφασμένος με τη Δημοκρατία. Οι εκλογές αποτελούν κορυφαίο θεσμό, κεντρικό άξονα γύρω από τον οποίο περιστρέφεται η λειτουργία της σύγχρονης Δημοκρατίας. Οι εκλογές αποτελούν θεσμό με τον οποίο αναδεικνύεται η λαϊκή θέληση, ανεξάρτητα από το μέγεθος του Εκλογικού

Σώματος ή τη γεωγραφική έκταση του κράτους.

Ο έλεγχος του κύρους των εκλογών από το ΑΕΔ:

Ενστάσεις: Ο έλεγχος και η εκδίκαση των βουλευτικών εκλογών κατά του κύρους των οποίων ασκούνται ενστάσεις, που αναφέρονται είτε σε εκλογικές παραβάσεις σχετικές με την ενέργεια των εκλογών είτε σε έλλειψη των νόμιμων προσόντων, ανατίθεται στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 100 παρ. 1 εδ. γ' η κρίση για τα ασυμβίβαστα ή την έκπτωση βουλευτή, κατά τα άρθρα 55 παρ. 2 και 57 Σ. Οι ενστάσεις κατά του κύρους βουλευτικών εκλογών ασκούνται με αίτηση προς το ΑΕΔ . Οι αναφερόμενοι στην αίτηση λόγοι ένστασης πρέπει να είναι ειδικοί και ορισμένοι. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία δέκα πέντε ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης για την ανακήρυξη βουλευτών(ή αναπληρωματικών) και δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Διάδικοι στην ενώπιον του ΑΕΔ εκλογική δίκη είναι οι αιτούντες , οι ανακηρυχθέντες βουλευτές (και αναπληρωματικοί) με την προσβαλλόμενη

απόφαση και εκείνοι επί της ανακηρύξεως των οποίων μπορεί να επιδράσει η απόφαση του ΑΕΔ. Το ΑΕΔ εξετάζει αυταπάγγελα το παραδεκτό της ένστασης και το βάσιμο των προβαλλομένων λόγων. Κατά τα λοιπά, περιορίζεται στην εξέταση μόνον των υπό των διαδίκων προβαλλομένων λόγων και ισχυρισμών.

Έλλειψη προσόντων, κωλύματα: Αν διαπιστωθεί έλλειψη νόμιμου προσόντος ή ύπαρξη νόμιμου κωλύματος το ΑΕΔ αποφαίνεται άκυρη την ανακήρυξη(άρθρο 32 παρ. 1 ΚΑΕΔ). Με την ακύρωση της εκλογής, τη θέση λαμβάνει κατά σειρά ο αναπληρωματικός και αν δεν υπάρχει διενεργείται αναπληρωματική εκλογή.

Παραβάσεις περί τη διενέργεια: Ακυρότητα της ανακήρυξης και επανάληψη της εκλογής συνεπάγεται η παράβαση νόμου περί την ενέργεια της εκλογής (άρθρο 32 παρ.2 ΚΑΕΔ). Για να έχει η παράβαση τα παραπάνω αποτελέσματα, θα πρέπει να πιθανολογείται ότι το τελικό αποτέλεσμα της ψηφοφορίας θα ήταν διαφορετικό χωρίς το διαπιστωθέν ελάττωμα. Το ΑΕΔ αποφαίνεται άκυρη την

ανακήρυξη των καθ' ών η αίτηση βουλευτών (και αναπληρωματικών) των οποίων η εκλογή είναι αμφίβολη λόγω της εκλογικής παράβασης και διατάσσει την επανάληψη της ψηφοφορίας μεταξύ αυτών και εκείνων από τους λοιπούς υποψηφίους των οποίων η θέση μπορεί να μεταβληθεί από το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας. Με την απόφασή του, το ΑΕΔ καθορίζει εκείνους που μετέχουν στην επαναληπτική ψηφοφορία. Η επανάληψη της ψηφοφορίας διατάσσεται με την ίδια απόφαση είτε σε ολόκληρη την εκλογική περιφέρεια είτε σε ορισμένα τμήματά της ανάλογα με την έκταση της παράβασης.

Λάθος αρίθμησης: Εφόσον πρόκειται για λάθος περί την αρίθμηση των ψήφων, το ΑΕΔ αποφαίνεται άκυρη τη λανθασμένη ανακήρυξη και ανακηρύσσει βουλευτές (και αναπληρωματικούς) εκείνους, που πλειοψήφησαν κατά την ορθή αρίθμηση των ψήφων (άρθρο 32 παρ. 3 εδ. α' ΚΑΕΔ). Όπως ορίζεται στο εδ. β' , η διάταξη αυτή εφαρμόζεται ανάλογα και σε κάθε άλλη περίπτωση ακύρωσης ανακήρυξης, κατά την οποία ενόψει της φύσης της εκλογικής παράβασης είναι προφανώς, κατά την κρίση

του ΑΕΔ, περιττή η επανάληψη της ψηφοφορίας. Κατά την παρ.4 του ίδιου άρθρου 32 ΚΑΕΔ , στην περίπτωση κατά την οποία η ακύρωση της ανακήρυξης βουλευτών για παράβαση νόμου ή για λάθος περί την αρίθμηση των ψήφων συνεπιφέρει έννομες συνέπειες και στην ανακήρυξη βουλευτών σε άλλες εκλογικές περιφέρειες, το ΑΕΔ υποχρεούται να απαγγείλει με την απόφασή του και αυτές τις συνέπειες. Κατ' εξαίρεση του κανόνα κατά τον οποίο οι αποφάσεις του ΑΕΔ ισχύουν έναντι πάντων (άρθρο 21 παρ.1 ΚΑΕΔ), οι απορριπτικές αποφάσεις δημιουργούν δεδικασμένο μόνον μεταξύ των διαδίκων(άρθρο 33 ΚΑΕΔ).Ο πρόεδρος του ΑΕΔ οφείλει να αποστέλλει αμέσως κεκυρωμένα αντίγραφα των αποφάσεων στον Πρόεδρο της Βουλής και στο Υπουργείο Εσωτερικών(άρθρο 34 ΚΑΕΔ).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συνοψίζοντας, ο έλεγχος του κύρους των εκλογών από το ΑΕΔ καθορίζει σημαντικά τον ρόλο του στο Κοινοβούλιο και τον ρόλο των Υπουργών, του Προέδρου της Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού. Το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο βοηθά την ανάδειξη και την επίτευξη έργων των μελών που απαρτίζονται από το Κοινοβούλιο. Αυτό βεβαίως επιτυγχάνεται με τις εκλογές όπου με την ψήφο πλειοψηφίας αναδεικνύεται και το κύρος των βουλευτών από το ΑΕΔ.

To summarise ,the verification of the valiclicity of the elections by the Supreme Special Court strongly determines it's role the President of the role of the Ministers, the Presicent of the Republic and the Prime Minister. The Supreme Special Court helps to appoint and achieve projects of the members of the Parliament. This, of course is achieved with the elections, where the voting majority

appoints the prestige of deputies by the Supreme Special Court.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Όνομα Συγγραφέως: Παρμ. Ν. Τζίφρα
Εφέτου, Τίτλος έργου: Το Ανώτατον Ειδικόν
Δικαστήριο(Άρθρο 100, του Συντάγματος
1975), Εκδοτικός οίκος: ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ,
Τόπος έκδοσης: Σόλωνος 72- Αθήναι 1976.

Χρησιμοποιήθηκε το άρθρο 100 του
Συντάγματος.

Όνομα του Συγγραφέως: Ανδρέας Γ.
Δημητρόπουλος, Τίτλος έργου: Οργάνωση και
λειτουργία του κράτους(Σύστημα
Συνταγματικού Δικαίου), Εκδοτικός οίκος:
εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ Αθήνα-Θεσσαλονίκη
2009

Όνομα του Συγγραφέως: Ι. Ανδρουλάκη-
Δημητριάδη, Τίτλος έργου: Τεύχος Α'
Συνταγματικό Δίκαιο, Εκδοτικός οίκος: ΑΝΤ. Ν.
ΣΑΚΚΟΥΛΑ, Τόπος έκδοσης: Αθήνα-
Κομοτηνή 1980.